

La besàvia VICTORINA

Té més de 90 anys, però ningú no ho diria, ja que està més fresca que una rosa. Té el cap molt clar; ella diu que és perquè sempre ha dut els cabells de color blau, que això li dóna sort i si ella ho diu... Té una aparença pacífica i de velleta que no ha trencat mai cap plat, però li agrada fer dolenteries com la canalla entremaliada.

Una de les seves afeccions és etzibar endevinalles.

Quan menys t'ho penses... zas! Endevinalla que t'encoloma!

I... val més que les endevinis, perquè si no...

Cal dir, però, que el que li agrada més

és explicar històries, sobretot si són terrorífiques, d'aquelles que posen la pell de gallina. I en sap un munt! Pel barri hi ha qui diu que és bruixa i que fa encanteris i... qui sap! perquè si la iaia Victorina s'ho proposa....

BET, la mare

S'apropa als quaranta però sembla una noia jove, potser és perquè va molt moderna, en això sí que s'assembla a la Sara.

El seu color preferit és el negre i té els cabells també d'aquest color, llargs i llisos.

És infermera i treballa en els torns de nit. Això li agrada molt perquè la Bet no suporta la llum natural, per això deu ser que té una gran col·lecció d'ulleres de sol.

Pel barri diuen que és una dona estranya, hi ha qui diu que fins i tot és una vampira... La família veu poc la Bet, per això que dèiem dels horaris. Comparteixen, això sí, el sopar; de fet, és l'hora en què coincideixen tots. La Sara recorda els contes que la mare li explicava abans d'anar-se'n a treballar i els petons de bona nit que li feia amb gust de canyella i pintallavis de maduixa. Ara fa el mateix, però els contes els explica als petits de casa. La Sara diu que ja és gran, però de vegades, sense que la vegin, es queda a escoltar-los rere la porta.